

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

וְכֵן תִּרְמֹזוּ גַם אַתֶּם
תְּרוֹמֹת יי מִכֵּל
מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ
מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתֶּם
מִמֶּנּוּ אֶת תְּרוֹמֹת יי
לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן:

במדבר יח כח
2 וְכִי יִתֵּן מִזֶּם עַל זֶרַע
וְנָפַל מִנְּבִלָתָם עָלָיו טָמֵא
הוּא לָכֵן: וַיִּקְרָא יְיָ לֵאמֹר

גליון הש"ס

גם' דשויה שלוח. עין
 שיוצק דף על פ"א תוס'
 ד"ס נלך: שם לבוסתנא
 דפ"ה בר אישק. עין
 יצמות דף כ"א ע"כ תוס'
 ד"ה דלל:

צִהּוֹת הַגֵּר א"

[illegible]

מוסף רש"י

אם חושש משום גדל
אם מקפיד בגל כבוד על
אם עשוק ודומה לו עולה,
אין תרומתו תרומה.
השפא ודלי כי קלמר אם
מלאה עוד ימות מלאי יים
תתן (עקדוץ 23).
ומצאנו ימות מהן
תרומתו תרומה, דגלי
הפתיים דעמא ליה ומצמיך
תתן דשאי שלום ביהן
עין (עקדוץ 24).
ובין כך אין שום עין
שלין ימות מכן (שם).
הגריה רבא אליא
דאביי. תתקס אבי
וכעניו שפא תשע 22
מחורגתא עמי דכרזי (סוכה
57).

יִרְדָּן. וְכֵן שָׁר נִהְיָה וְהָיָה זֶה עַל דֵּי הִירְדָּן הִיא יוֹשֵׁב: בְּנֵימִישׁ
מִנְיָן. וְהַחֲזָקָה נִטְלָה הִימָנוּ וְהַמִּשְׁקָלָה יֵדֵעַ וְהַמִּישָׁה: שְׁטַף נִכְר קָרִיב.
כֵּן זֶה וְהַמָּלָךְ אַחֵר: הִרִי אֶלֶף כֹּף. הִרִי אֶלֶף שָׁמַיִם שְׁנַיִם
הַבְּעִלִּים. לְכָל שְׁטִיפָה נִכְר כְּחֹרֹת עֵינַי וְהַנִּיחַ הַבְּעִלִּים יֵדֵעַ כֵּן

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

מה שנתן נתן. "ואחרי כר' דאמר בפרק הגזול (בבבא) (נ"ק דף קר.) קמס נגד וגזול היו יאוש בעלים:

שמות נהר קוריו עצי ואבניו. הי"ג אם (מאשן) הנעלים הר' אלו שלו וז"ל דמיייר ביכול להאיל בתל אם רודף בשעת

וכן יִרְדּוּ שְׁנֵמֶל מוֹה וְנָתַן לֹוֹה מִה שֶׁנִּמֵּל
נִמֵּל וּמִה שֶׁנָּתַן בְּשִׁלְמָא גִּזְלָן וִירְדּוּ
דְּקָא חוּי לְהוּ וּמִיֵּאֵשׁ אֵלֶּא גִּנְבַּ מִי קָא חוּי
לִיה דְּמִיֵּאֵשׁ תְּרַגְמָה רַב פֶּפֶא בִּלְסָטִים
מוּזִין אִי הִכִּי הֵיִינוּ ⁶גִּזְלָן תְּרִי גִּזְוִי גִּזְלָן
ת"ש ⁷שֶׁטָּפַן נִהַר קוֹרְדוּ עֲצִיז וְאִבְנֵינוּ וְנִתְּנָו
בְּתוֹךְ שְׂדֵה חֲבִירוּ ⁸הִרִי אֵלֹו שְׁלֹו מִפְּנֵי
שְׁנִיתֵאֵשׁ הִבְעִלִּים טַעֲמָא דְּנִתְאִישׁוּ הִבְעִלִּים
הָא סָחֲמָא לֹא הִכָּא בְּמֵאִי עַסְקִינוּ כְּשִׁיבֹל
לְהִצִּיל אִי הִכִּי אִימָא סִיפָא ⁹אִם הִיוּ הִבְעִלִּים
מִרְדְּפִין אַחֲרֵיהֶם חֵיִיב לְהַחְזִיר אִי בִּיבֹולִין
לְהִצִּיל מֵאִי אַרְיָא מִרְדְּפִין אִפִּילוּ אִין מִרְדְּפִין
נָמִי הִכָּא בְּמֵאִי עַסְקִינוּ בִּיבֹולִין לְהִצִּיל
עַל יְדֵי הֶרֶחַק מִרְדְּפִין לֹא אִיֵּאֵשׁוּשׁ אִין מִרְדְּפִין
אִיֵּאֵשׁוּשׁ מִיֵּאֵשׁ ת"ש ¹⁰כִּיִּצְדַּד אִמְרוּ הַתְּרוּם שְׁלֹא
מַדַּעַת תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה יִהְיֶה שִׁירֵד לְתוֹךְ
שְׂדֵה חֲבִירוּ וְלִיקֵט וְתֵרֵם שְׁלֹא בְּרִשׁוֹת אִם
חוּשֵׁשׁ מִשּׁוּם גִּזְלָן אִין תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה וְאִם
לֹא תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה וּמִנֵּין הוּא יוֹדַע אִם
חוּשֵׁשׁ מִשּׁוּם גִּזְלָן וְאִם לֹא יִהְיֶה שְׂבָא בְּעַל
הַבֵּית וּמִצָּאָו וְאָמַר לוֹ "כֹּלךְ אֲצִל יִפּוֹת
אִם נִמְצָאוּ יִפּוֹת מִהֶן תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה וְאִם
לֹא אִין תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה יִלְקֵט הִבְעִלִּים
וְהוֹסִיפוּ עֲלֵיהֶן בֵּין כֹּךְ וּבֵין כֹּךְ תְּרוּמָתוֹ
תְּרוּמָה וְכִי נִמְצָאוּ יִפּוֹת מִהֶן תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה
אִמְאִי כַּעֲיֵדָא דְּתֵרֵם הָא לֹא הוּא יֹדַע
"תְּרַגְמָה רַבָּא אֲלִיבָא דִּבְאִי" ¹¹דְּשׁוּיָה שְׁלִיחַ
וְאִי ה'נ' מִסְתַּבְּרָא דִּאי ס"ה דִּלָּא שׁוּיָה שְׁלִיחַ מִי
הוּיָא תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה וְהָא אִתָּם יִגְבַּ אִתָּם
אִמְר רַחֲמָנָא ¹²לְרִבּוֹת שְׁלֹוֹחֵם מִה אִתָּם
לְדַעֲתֵחֶם אָף שְׁלֹוֹחֵם לְדַעֲתֵחֶם אֲלֵא הִכָּא
בְּמֵאִי עַסְקִינוּ כְּגוֹן דְּשׁוּיָה שְׁלִיחַ וְאִי יוֹל
תְּרוּם וְלֹא אִיֵּל תְּרוּם מִהֵינּוּ וּסְחָמָיָה דְּבַעַל
הַבֵּית כִּי תְּרוּם מִבִּינֻנִּית הוּא תְּרוּם וְאִל
אִיהוּ וְתֵרֵם מִיִּפּוֹת וְכָא בְּעַל הַבֵּית וּמִצָּאָו

וא"ל כלך אצל יפות אם נמצאו יפות מתן תרומתו תרומה אממור ומר זוטרא ורב אשי ק אייתי אריסיה תמרי ורימוני ושדא קמיהו ושדא לא אכיל אדרבי אחא מרי בר איסק אי לא אייתית להו לרבנן מהנך שפירתא למר זוטרא השתא אמאי לא אכיל מר תרומתו תרומה אמור להו הכי אמר רבא אלא לענין תרומה בלבד משום דמצוה שום כסיפותא הוא דאמר הכי תא שמע רי זה יבכי יותן נבז אף על פי ששמה אינן

ש' אשכנז ממנו ומכל אדם ועל זה
היה אומר הא' חסם לא אלה
יירי ביכול להליל בקל שבעה שטיפה
אשכנזי אין צה קימן ולפי שבעבן
קולי ופשויר ויקחם ש' ואפי' יקדמו
הוא בעליו לפי שדרך מיד שטיפה
הוא נעלם דלם דף מיד שבעה
שטיפה שלא יכול על כלל להליל
דמזוכה כפיאם לפי שיקחום אחרים
שבעבנז עקולי ופשויר ולא יחזירו
ש' שאין צה קימן ולפי ש' אס נחיאשו
בעבנז דהיינו שהיו ש' שבעה
שטיפה ולא דרשו ואשכנזי אחרים
א' מתחיאש אין בכך כלום דרשיל
א' מתחיאש בלנן א' סתמא שלא
יו בעבנז שבעה שטיפה ולא נחיאשו
ד שיערז העבנז ששטיפה נהר
א' כבד אינו יכול להליל לפי שאין
א' קימן לא דכשתאנן נחיאש א' אשכנז
דאיה העבנזל א' דיערז עדיין
למא יאוש שלא מדעת לא הו יאוש
שגון ביכול להליל א' אחר שטיפה
א' נחיאש צחידה קימן העבנזל
א' מתחיאש שיערזו ופיכר א' הכי
ימא סיפא ואס היו העבנזל מדרשין
א' מאי אריא מדרשין אשכנזי דהו
עליש א' שבעה שטיפה ולא דרשו
א' יחזיר ומשני ביכול להליל אחר
שטיפה ע"י הדוק דלע"פ שיש בו
א' טעורז יכול להליל לפי שמתקורז
רצח שבעה מוליבן ברחוק ולכן
ס' היה שבעה שטיפה ואזי מדרש
א' מתחיאש כיון שעתה יכול להליל
א' דוקא אזי מזיל אצל אין
עליש שבעה שטיפה יחזיר דכשעור
עבנזל לא יחיאשו חילזו על יד
דוקא וא"ס מנלן הא סתמא חייב
יחזיר ולמא נחיאש אחא לאפקיין
א' דאיה דהיינו נחיאש

[illegible]

א ספא ותו מנגן דהא סתמא לא
 נהא: **אם** יש יפות מהן תרומתו
 לא בשעה שסמר אי הוה ידע לא
 לנרע חיוב לכררי דלענין דהשחא
 וקרא: משום מלוה: **ואם** לא אי
 יבית הוי אחד מחמשים ואם השלים
 ר' רמיה ויש שסורס קך קר שסורס
 דאם בשום ענין ממזל לא רשות:
 הוי און קר ויש חומר דהא שטתא
 ועדא שמה בשעת חלוקה לא יאמר
 אישק משום דלרס דמונפיה קא
 ליה מעיקרא לא הוה יבית ליה:
 אישורא

עין משפט
גד מצותה

מזו א מ"י פ"ו מהלכות
 גיולה ואכדיה ה' א
 טוח"מ ס' רנט:
 מזו ב ג ד מ"י פ"ד מהל'
 תרומות ה' ג:
 י"ז ה מ"י שס הלכה א:
 י"ח ו (מ"י) ס"ב מהל'
 טומאת אוכלין הלכה
 : (ג)

רבינו חננאל

[illegible]